

[Johanne Dahlerup-Petersen.]

vanlige Kost, idet ingen behøver at undvære Levertran til sine Børn, selv om han eller hun ikke selv mener sig i Stand til at købe det. De Bestemmelser, som Lovforslaget fastsætter om Tildelingen, og Bemærkningerne, der følger det, kan vi slutte os til. Jeg er ved at drøfte Spørgsmaalet med saavel Læger som Apotekere blevet klar over, at der med dette Levertranpræparat, der i den kommende Vinter stilles til Raadighed, gives noget helt andet end det, vi i vor Barndom kendte som Levertran og hadede; men det er heller ikke det samme som Decamin, Tunol, Adetamin og hvad de sidste Aars Levertranpræparater nu kaldes. Naar Børn fra ganske smaa er vænnet til Levertran, er det ikke sjældent, at de er meget glade for det. Det store Flertal har ikke Besvær med det, men adskillige Børn har alligevel meget svært ved at tage Levertran. Nu lovgiver vi om, at de skal have Levertran, og det er da betryggende at høre, at det nye Præparat ikke vil berede Mødrene de Vanskeligheder, som vi kendte før, og ikke være Børnene den daglige Plage. Det nye Kunstpræparat hverken lugter eller smager modbydeligt, saa vi skal ikke ængstes for, at Levertrannen ikke havner, hvor den skal, nemlig i Børnenes Maver.

Men der kommer jo ogsaa en Vinter efter denne, og man kan vel desværre berygte, at der til den Tid vil være endnu større Behov for Levertran end nu. Jeg vil derfor gerne rejse Spørgsmaalet om Fremstillingen af Levertran og navnlig spørge, om det til Fremstillingen af Levertran egnede Raamateriale virkelig kommer til Anvendelse. Kan den højtærede Socialminister forsikre mig om, at vi ikke behøver at ængstes for den fremtidige Fremstilling, men at alt bliver taget med, og at intet gaar til Spilde af Fiskeleveren? Jeg har forstaaet, at det nu er et Par Fabrikker, der faar Monopol paa Fremstillingen. Men kan Levertran ikke ogsaa fremstilles helt betryggende paa mindre Fabrikker, og kan der ikke sørges for en mere effektiv Udnyttelse af Raamaterialet? Kan den ikke gøres billigere, end den er nu? Jeg tænker her paa den gammeldags Levertran, den mere naturlige, og jeg tænker navnlig paa næste Vinters Beholdninger.

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Anna Westergaard: Lovforslaget betyder en Udvidelse af en allerede iværksat

Ordning, hvorved der gives Børn under 15 Aar og gravide Kvinder Adgang til at faa Levertran til halv Pris, idet man udvider denne Ordning, saa at mindrebedemlede kan faa Levertran gratis i indeværende Vinter og i Foraaret 1943. Denne Udvidelse betyder en Merudgift paa ca. 1½ Mill. Kr., men det tør sikkert siges, at mellem alle de forskellige Pengeanbringelser, som det danske Samfund i disse Tider foretager, er der ingen, der er mere velmotiveret, og ingen, der vil kunne give bedre Udbytte end Anvendelsen af disse 1½ Mill. Kr. Disse Penge bliver givet ud direkte til Værn for den opvoksende Slægt for at styrke den gennem en svær Tid, den skal igennem, og de gives ud ikke til Reparation af Skader, der allerede er sket, men til Forebyggelse af, at større Skader end højest nødvendigt paaføres den unge Slægt, der skal gøre sig gældende i en Verden, i hvilken der kræves Styrke og Modstandskraft af hvert enkelt Individ i langt højere Grad end hidtil. Derfor er Udgifterne ved denne Ordning smaa i Forhold til Ordningens Betydning. Jeg vil takke den højtærede Socialminister for Fremsettelsen af Lovforslaget og Sundhedsstyrelsen for dens Initiativ og Fremsyn i denne Sag. Det bør ogsaa hilses med Tilfredshed, at Udleveringen af Levertran sættes i System ved Hjælp af Rabatkortordningen, saadan som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, eventuelt gennem Børnehaver og Skolebespisning og gennem Mødrehjælpen, som allerede har gjort en Indsats i denne Sag. Det er ogsaa fuldkommen i sin Orden, at gravide Kvinder for at faa Levertran til halv Pris eller for at faa den helt gratis maa forevise Attest fra Læge eller Jordemoder. Der synes alt i alt at være truffet de bedst mulige Foranstaltninger til Sikring af, at Fordelingen sker paa forsvarelig Maade, og det skulde jo ogsaa nødvendig ske, at der blev Anvendelse for de i Lovforslagets § 4 indeholdte Straffebestemmelser.

Der bliver ved denne Lov fra Samfundets Side kaldt paa Mødrenes og Fædrenes Ansvarfølelse over for deres Børn, og jeg nærer ikke Tvivl om, at denne Ansvarfølelse vil vise sig at være til Stede, saa at der ogsaa fra de enkelte Hjems Side gøres, hvad gøres kan for at sikre og værne Børnenes Sundhed og Styrke i den alvorlige Tid, vi lever i.

Jeg vil gerne støtte det af den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Nikoline Winther) fremsatte Forslag om, at der